

Pervane Kasidesi

– pervane · 07 Eylül 2011

Düşlesin can nur heves, şevklerle hüsrân toplansın;
İnlesin pervâneler, meşklerle dermân toplansın.

Âlemim dönsün, kuşansın bahçeler şehrimde hep;
Göklerin şavkıyla deryâm, yüklü mercân toplansın.

Yıkmasın leylim muratsız bir gazel, gülsün kalem;
Nazma yüklensin şafak, zevklerle destân toplansın.

Nur kapımdan meşk dökülsün, titresin birden ruhum;
Kubbeler yığsın murat, rengiyle îman toplansın.

Çağlayan Pervâne yaksın şavkı, gülsün közlerim;
Kalbe yaslanmış beratlar, zevkle îmkân toplansın.

Nur seferlerden gelip dursun kasîdem, titresin;
Sözlerim yalnızdı, yanmış kalbe mihmân toplansın.

Ağlasın katranlarım hep, simsiyah kor esmesin;
Vuslatım doğsun bugün, kor gönlü handân toplansın.

Çağla ey Pervâne, harmanda saçılısın dostlarım;
Yaşlarım sönsün hemen, bağlarda müjgân toplansın.

Gül dikenden sıyrılıp dursun, hevesler yıkmasın;
Aşkla yansın dillerim, nehrim beyâbân toplansın.

Asra bülbüller yığıp dur, sen süzül Pervane hep;
Nur semâzenler yanıp, şehrimde hûbân toplansın.

Közlerim sık sık seherler yüklesin, yansın dizim;
Ellerim hep zikre dönsün, zevkle şükrân toplansın.

Gülnihâller seslenip dursun, süzülsün nur gece;
Gözlerim yansın bugün, bağrımda nâlân toplansın.

Dillerim güller bıraksın, meşkle tütsün dostlarım;
Sâkiler peymâne tutsun, şevkle yârân toplansın.

Köşkte yangın başlasın, canlar buluşsun her gece;
Anlatıp dursun yanan âsmânı, rindân toplansın.

Eski şevkler tutuşsun, handa bitsin bilmece;
Nazma renkler yüklenip dursun ve tûran toplansın.

Secdegâhım korlu mevsim yağdırıp dursun bugün;
Kor niyâzım arşa değsin, canı Sultan toplansın.

Mesnevîler, kor gazeller, şarkılar yansın bugün;
Bitmesin gönlümde ilham, handa dîvân toplansın.
Hiç kolay tütmez şiiir; kalpler yakar; tenler yakar;
Derdi dertten saymayan rint, handa kurbân toplansın.

Zor nehârım yağdırıp dursun güneşler her zaman;
Derbeder günler dökülsün, can hırâmân toplansın.

İlhamın kor dengi yağsın bahçeler, dinsin yaram;
Gönle kor düşsün; yanık can, şevkle âsmân toplansın.

Çılgılığım yol bulmasın hiç, sığılığım kalp yakmasın;
Aşkla hep yanmış gönül, nehrimde efgân toplansın.

Meltemim süzsün sabahlar, nûr ezanlar susmasın;
Esmeye rüzgâr; biçme kor; can, meşkle sûzân toplansın.
Hiç cefâlar doğmasın şehrimde, bitsin korkular;
Çınlasın hep kor kasîdem, handa fettân toplansın.

Titresin hep leblerim, hiç susmasın nazmım bugün;
Bir süzölsün nur gazeller, korlu bünyân toplansın.

İncilerden sevgi gelsin, meşki yağ şehrim bugün;
Âlemim pervâne olsun, şevkle zindân toplansın.

Çağlıyorken, gizlenip can yakmasın bülbüllerim;

Közlerim hep gül bahar şevkiyle pinhân toplansın.

Canlarım gelsin süzölsün, bir çizilsin kaygılar;
Raksedip dursun şiirler, şevkle eyvân toplansın.

Söyleyip dursun nefesler, meclisin nur rengini;
Nur kitâbım câna girsin, şevkle nâdân toplansın.

Ey garip Pervâne, doğdur gönle âftâb bu gece;
Dermanım hiç durmadan şevkiyle mestân toplansın.

Bölbölüm hep çağlasın, mermerlerim nur güllesin;
Ellerim kor yüklesin hep, gül-i handân toplansın.

Hûriler candan temâşâ eyleyip, karsın teni;
Aşkî bulsun can, yanan renklerle kâvrân toplansın.

Endişem dinsin, kalbi sarsın nurların rüzgârları;
Öfkeler solsun, yanan kalbim hezârân toplansın.

Önceler sağsın yürek, şehrimde olsun nevbahar;
Damlalar yağsın çiçek, gönlüm gülistân toplansın.

Rintlerim yağsın segâhlar, bilmecem dinsin hemen;
Nur yağınlar başlasın kor fasla, katran toplansın.

Gözlerim yağsın mücevher, sevgi yaksın dillerim;
Yollasınlar nur gazeller, şevkle ihsân toplansın.

Yıldızım mâtemle solgun kalmasın, tütsün sık sık;
Közlerim yansın zamansız, şevkle bin cân toplansın.

Kim demiş ben yorgunum, nehrimde salsız titrerim;
Ağlarım hep nur döküp, can şevkle ahzân toplansın.

İnlemez hiç mısralar, şehrimde aşksız, kaygısız;
Çağlıyor nurdan sabahlar, meşkle peykân toplansın.

Kim demiş ben pertevim, Pervâneyim, âciz kulum;

Kor kasidem bir biterken, handa bühtan toplansın.

(fâ i lâ tûn/ fâ i lâ tûn/ fâ i lâ tûn/ fâ i lûn/)

mihmân : misafir

handân:gülen, gülücü

müjgân:kirpik

beyâbân:çöl

hûbân:güzeller, iyiler

şükrân:minnettarlık

gülnihâl:gül fıdanı

nâlân:inleyen, figan eden

yârân: dostlar

âsmân:gökyüzü

rindân:rintler

tûran: Eski İranlılar tarafından Türkistan ve Tataristan taraflarına verilen isimdir. Turan, eskiden beri Türklerin oturduğu yerlere denirdi. "Türk" ile "Tur" kelimeleri arasındaki benzerlik de bu iki ismin bir asıldan ibaret olduğunu gösteriyor.

Secdegâh:ibadet edilecek yer

Dîvân: Eskiden yaşamış şâirlerin şiirlerinin toplandığı kitap

Rint: Dış görünüşü laübali olduğu halde, aslında kâmil olan kimse.

Kurbân: Bir maksat uğrunda feda olma

Nehâr: gündüz

Hırâmân: salınarak, nazlanarak yürüyenler

Efgân:feryatlar

Sûzân:yakıcı ateş

Fettân:fitne çıkarıcı

Bünyân:Yapı, bina

Zindân:Karanlık

Pinhân:Gizli, saklı (şiirde sır anlamında kullandım)

Eyvân:Köşk

Nâdân: Cahil

Âftâb: Güneş

Mestân:Kendinden geçmişler

gül-i handân: Gülen gül

kâvrân: Birbirini takib ederek giden insan veya hayvan sürüsü. Kafle ve hey'etle giden yolcular takımı.

Hezârân: Bülbüller

Ahzân: Hüzünler

Peykân:Okun ucundaki sivri demir

Bühtan:İftira